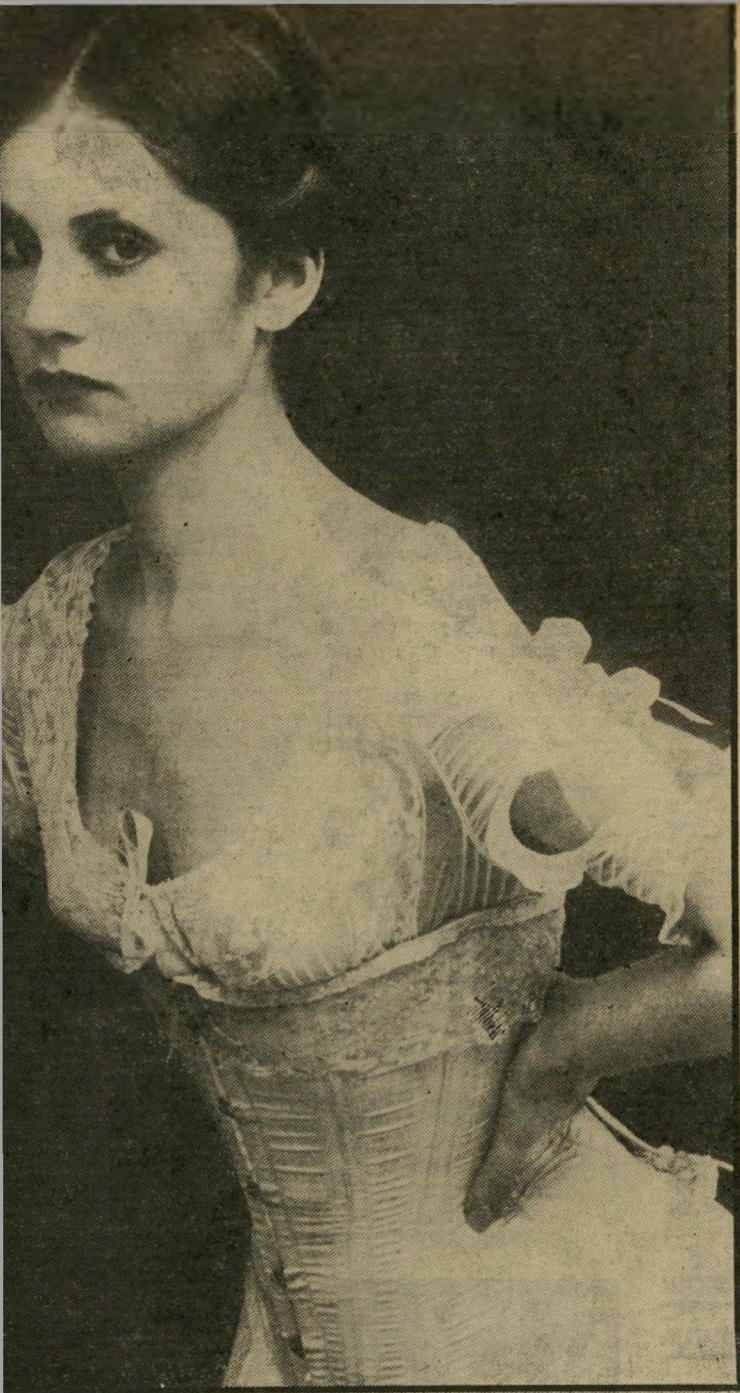

סרטים

הגברת הנצחית

קשה לדעת מה הסוד של הגברת עם הקאמליות, שלא קמלה גם אחרי הרבה שנים. שהרי איש לא סבר, גם לא כאשר הופיע ספרו של אלכסנדר דיומא הבן, כי המדובר ביצירת-מופת ספרותית. זאת אינה אמה בובארי, שבשימונה ובאשליות האהבה שלה מייצגת עולם שלם בצרפת של המאה הקודמת. זהו בסך הכל רומן של יצאנית-צמרת חולת שחפת ונער שעשועים, שמסתיים בהתערבות אבי ה' נער, המשכנע את היצאנית לוותר על אהובה כדי שלא להפריע לעתידו. סיפור מן הסוג שהטלוויזיה מספקת עתה שלוש פעמים בשבוע מבלי להתאמץ. איך, בכל זאת, ממשיך סיפורו של דיומא הבן (על מה שקרה לו בנעוריו), להיות מוקד של התעניינות? אולי משום שיש בו חומר רקע, העשוי לשמש הרבה יוצרים להרבה מטרות. ורדי, למשל, השתמש בו כבסיס אידיאלי כדי לפרוש עליו את מנ' גינתיו, גם אם עד היום לא ברור כיצד מסוגלת חולת שחפת לשיר את "אדיו דל

פאסאטו" בטרם תגוע. ועדיין זהו אחד הדפים היפים של המוסיקה הלירית. איוו שחקנית תיאטרון יכולה לעמוד ב' פני הפיתוי להיות יפהפיה במערכה הרא' שונה, מאוהבת עד מעל לראשה במערכה השניה, וגוססת חיוורת במערכה השלי' שית? ואיזה במאי יחמיץ את ההזדמנות להעלות מחזה שיש בו סצינות של פאר וסצינות אינטימיות. שיחזור תקופה ורג' שות עזים, וגושא שכבר הוכיח את עצמו ככובש לבבות בטוח? מיהי המושלמת מכוכב? זוהי כנר' אה הסיבה שמאז הוצגה הגברת עם ה' קאמליות לראשונה על קרשי הבימה, לפני 129 שנים, מהווה תפקידה של מארגריט גוטיה (או, לסירוגין, ויולטה, כפי שהיא

איזבל הופר בגולדג' האחרון — 1981
חייה האמיתיים של מארי דיפלסיס

גרטה גארבו — 1937
האלוהית

נדי מזכה — 1890
פאר ואינטימיות

שרה ברנארד בתיאטרון — 1884
מי היתה הגברת המושלמת?

מאריה קאזאם באופרה — 1955
אבן בזון

הכאב האנושי

הדבר המפליא ביותר בסירטו ע הפרסים של רוברט רדפורד, אנשים טים, הוא השליטה המוחלטת של ה בחומר שבו הוא עוסק: בנושא, בשח בצד הטכני ומלאכת הבימוי. זהו הראשון של הבמאי. וגם אם הבמאי

נקראת באופרה של ורדי) אכזריות עה של כוכבים באופנה, ומאז שיש קולנוע, פשוט קשה לספור את הגי השונות של הגברת. שרה ברנאר עקשה להנציח עצמה בתפקידה המפ ביותר, ואחריה מזדנבת רשימה אר תדה בארה, פולה נגרי, נאזימובה, טאלמדג', גרטה גארבו, איבון פרנטון, לין פרל, לודמילה צ'רינה (בטלוו ועוד. ולאחרונה גירסה שהכל מד בה — גירסתו של הבמאי מאורו בול האיטלקי, מומחה לעיבודים ספרותיים קולנוע, עם איזבל הופר בתפקיד הר להבדיל מקודמיו, בולוויני אינו רק בספר של דיומא הבן, אלא גם בק חייה האמיתיים של מארי דיפלסיס, גברת שהיוותה השראה לספר (לאח הופיעו, בצרפת כחצי תריסר ספרים חייה). הסרט של בולוויני מתחיל מ יותר מן הספר, מתאר את היחסים מעורערים שבבית דיפלסיס ואת האנ דחף אותה אל הזנות. הוא מגיע אל האהבה האומלל ואל המחלה הקטלני במחצית השניה של הסרט. וכמה עוסקת העיתונות? כמובן, וואות. מי היתה הגברת המושלמת אותן שקמו עד היום? לשאלה הזאת כמובן, הרבה תשובות, ויש להניח וייכוח יימשך כל עוד תוצג הגברת הקאמליות בתיאטרון, באופרה או ב נוע.